

הפרשה החסידיית

סתורתם של רבותינו נשיאנו על פרשת השבוע

ליקט וערך: אי"ש מבית לוי

שנראה גם בגשמיות שמהידיים מתהווים צפורניים שבהם נאחזים הזוהמא והלכלוך כו'. ועל ידי נטילת ידיים – נטילה מלשון הגבהה וקדושה – מסירים כל אפשרות ליניקת החיצונים. (ספר המאמרים תרכ"ו)

כ"ק אדמו"ר מהורשיב

בקרבכם לפני ה' וימותו (טו, א)

בני אהרן היו במדרגה גבוהה ביותר, כך שגודל אהבתם ותשוקתם לה' גרמה להם לקרבה לפני ה' יתר על המידה, עד כדי ביטול וכליון לגמרי. אולם, הדבר נחשב להם לחטא ו"אש זרה" – היות ש"תכלית האהבה, היא עבודה מאהבה", כלומר: אהבה לבדה אינה התכלית, אלא היא החיות בקיום התורה והמצוות. ('המשך תער"ב')

כ"ק אדמו"ר מהורייצ

ואהבת לרעך כמוך (יט, יח)

ואהבת לרעך כמוך הוא כלי לואהבת את ה' אלוך. על כל יהודי לעורר את עצמו תמיד באהבת ישראל, שהיא אהבת השם יתברך – לקנות ידידים ולעשות עבורם בגשמיות וברוחניות, ולא לצאת ידי חובה בענין כללי על ידי התבוננות באהבת ישראל ולהסתפק בכך. הדבר צריך לבא לידי "פועל ממש, ולהרבות אוהבים ורעים – להתקרב בעצמו, ולקרובם לתורה ועבודה כל אחד כפי ערכו".

(לקוטי דיבורים ח"א ע' 10)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

על כל יהודי להוסיף ב"מעשינו ועבודתינו" בכלל המביאים את הגאולה, כולל ובמיוחד – כמדובר בהתוועדות שלפני זה – בלימוד התורה בעניני גאולה, בתושב"כ וש"כל הספרים מלאים בדבר זה", ותושבע"פ משנה וגמרא ומדרשים וכו'.

ובזה גופא – צריך להוסיף ע"פ ההוראה מפסח שני, ש"אין דבר אבוד" – לעשות חשבון צדק האם העבודה בעבר תוקנה ונשלמה כדבעי, או שאפשר עוד להוסיף בזה; ויש בזה את ההוראה ונתינת כח, שאפילו אם משהו ה' חסר, אין דבר אבוד ואפשר תמיד לתקן. (ספר השיחות תנש"א ח"ב ע' 519)

כ"ק אדמו"ר הזקן

והדרת פני זקן (יט, לב)

והדרת פני זקן זה שקנה חכמה. שקנה היינו כמו שכתוב ותופשי התורה. דהיינו מי שתופס במות הזכרון וחוקק על לוח לבו תמיד. כמאמר רז"ל איזהו תלמיד חכם כל ששואלין אותו דבר הלכה כו'. שאז מצוה לעמוד מפניו גם בשעה שאינו עוסק בתורה. לפי שהקב"ה שוכן עד בקרבו גם כשעוסק במילי דעלמא. מאחר שהתורה חקוקה במות הזכרון שבנשמתו ועל לבו. ואורייתא וקוב"ה כולא חד.

(לקוטי תורה פרשתנו ל, ד)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלוכיכם (יט, ב)

קדושים תהיו – לשון עתיד, רמז לימות המשיח, שאז יהיו בני ישראל קדושים כמו הקב"ה ממש. וכמו שאמרו רז"ל: "עתידים צדיקים שיאמרו לפניהם קדוש".

(מאמרי אדמו"ר האמצעי ויקרא ח"ג)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

בזאת יבא אהרן (טז, ג)

בזאת יבא אהרן – בפרישות שבעת ימים קודם יום הכיפורים, ויום הכיפורים הוא שמיני – כמו במילואים. והנה יום השמיני למלואים נטל עשר עטרות, רמז לכנור של שמונה נימין שיהי' לימות המשיח, ושל עשרה נימין שיהי' לעולם הבא, וכן יום הכיפורים הוא יום העשור והוא גם כן יום השמיני לפרישת כהן גדול מביתו, ולכן היו גם כן ההזאות שמונה אחת למעלה ושבע למטה.

(אור התורה פרשתנו ע' תתכ)

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

קדושים תהיו (יט, ב)

גם בפרשת שמיני נאמר "והתקדשתם והייתם קדושים וכו'", ודרשו חז"ל: "כאן על מים ראשונים וכאן על מים אחרונים". וענין נטילת ידיים לקדושה הוא: מהידיים תיתכן יניקת החיצונים, וכפי